

ΤΟ ΩΡΑΙΩΤΕΡΟΝ ΚΑΙ ΧΡΗΣΙΜΩΤΕΡΟΝ ΔΩΡΩΝ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΕΤΟΥΣ
ΕΙΝΕ Ο ΝΕΟΣ ΤΟΜΟΣ ΤΗΣ "ΔΙΑΠΛΑΣΙΣΩΣ,, ΤΟΥ 1911

Μέ τας 420 σελίδας του.—Μέ τας 675 είκονας του.—Μέ τα 4 μυθιστορήματά του (τὸν Λουδοβίκον Κορμῆν, τὰς Περιπέτειας τοῦ Νικόλα Καρακῆ, τὰς Ηπισεις τοῦ Κοῦ - Κοῦ, τὸν Ἀλούπην καὶ τὸν Κουνέλην).—Μέ γίλια δύο ἄλλα Διηγήματα, Ἀθηναϊκάς Ἐπιστολάς, Ποιήματα, Παραμύθια, Νέα καὶ Περίεργα, κλπ. κλπ. κλπ.

Τιμᾶται : ΑΔΕΤΟΣ δραχ. ἡ φρ. 8 — ΧΡΥΣΟΔΕΤΟΣ δραχ. ἡ φρ. 10

Καὶ ἀποστέλλεται ἐλεύθερος ταχυδομικῶν τελῶν πρὸς τὸν ἐμβάζοντα τὸ ἀντίτιμον διὰ ταχυδρ. ἐπιταγῆς.

"Αγαπητὰ παιδιά,

Ἐὰν θέλετε νὰ διέλθετε μὲ τέρψιν τὰς ἑορτάς σας, ζητήσατε ἀπὸ τοὺς συγγενεῖς ἢ φίλους σας ὡς ΔΩΡΟΝ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΕΤΟΤΣ βιβλία ἐκ τῆς σειρᾶς τῆς ΕΛΛΗΝ. ΕΚΔΟΤΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ. Αὕτη περιλαμβάνει 36 διάφορα τερπνὰ καὶ διασκεδαστικὰ ἐκλεκτὰ παιδικὰ βιβλία, ἢτοι: ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ, ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ καὶ ΔΙΗΓΗΜΑΤΙΑ καὶ ΒΙΒΛΙΑ ΤΗΣ ΠΡΩΤΗΣ ΗΛΙΚΙΑΣ, ἀπαντα κοσμούμενα διὰ δανμάσιων χρωματιστῶν εἰκόνων, φιγοκάριων ἐκτυπωμένα.

Πωλοῦνται εἰς ὅλα τὰ Βιβλιοπωλεῖα
καὶ Χαρτοπωλεῖα.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΤΗΣ „ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ“

Βιβλία τερπνά, μορφωτικά καὶ ηθικά, ἐνδοθέτα ὑπὸ τῆς "Διαπλάσιος" τῶν Παιδών.

Ο "Αγγελος τῆς Αγάπης" (60 εἰκόνες) φρ. 8.
Τὸ Βιβλίον τῆς Συμπεριφορᾶς, φρ. 0,60.

Τὸ Όυμα τοῦ Φθόνου, (20 εἰκόνες) φρ. 3,50. Χρυσόδ. φρ. 5.

Δενηώμα μηκών μυστικῶν,

"Εγαστον τετράδιον φρ. 0,15
Δέσμη 7 τετραδίων φρ. 1,
Δέσμη 15 τετραδίων φρ. 2,
Δέσμη 25 τετραδίων φρ. 3,
"Η Μαρούσια, (21 εἰκόνες) φρ. 3,50. Χρυσόδ. φρ. 5.

"Η Μούσα τῶν Παιδῶν (ποιήματα) φρ. 1,50. Χρυσόδ. φρ. 2,50.

"Η Νίνα" (20 εἰκόνες) φρ. 3,50. Χρυσόδ. φρ. 5.

Παιδικὸν Διάλογον (Κονυρίδον) Σειρὰ Α' φρ. 1,20. Σειρὰ Β' φρ. 1,20.

Παιδικὸν Θέατρον (Σενοπούλου) φρ. 2, χρυσόδετον φρ. 3,50.

Παιδικὸν Πνεύμα (3 τομῆδα) ἑκατοντα φρ. 0,50. Χρυσόδετα τὰ 3 δρόμοι, φρ. 2,50.

Πέδας δ Νικίου (24 εἰκόνες) φρ. 3,50. Χρυσόδ. φρ. 5.

Ο Πυρειοπάλης (24 εἰκόνες) φρ. 3,50. Χρυσόδ. φρ. 5.

Υπέρ Πατρίδος (35 εἰκόνες) φρ. 3,50. Χρυσόδ. φρ. 5.

Ο Φάρης, "Εμμετρὸν Διήγημα ὑπὸ Χρ. Σαμαρτσίδου, φρ. 0,60.

ΟΙ ΑΛΛΑΣΣΟΝΤΕΣ ΚΑΤΟΙΚΙΑΝ
Συνδρομηταὶ παρακαλοῦνται, διὰ νὰ μὴ παραπληττὴ τὸ φύλλον των, νὰ δηλώνουν ἀμέσως τὴν νέαν των διενθύνουν εἰς τὸ Γραφεῖον μας, ἀποστέλλοντες καὶ 50 λεπτὰ διὰ τὴν ἐκτύπωσιν τῆς νέας ταινίας. "Ἄλλως δὲν εὐθυνούμενα διὰ τὴν ἀπώλειαν τοῦ φύλλου.

ΚΑΛΥΜΜΑΤΑ τοῦ τόμου τῆς Δια-
ωγήσεως τοῦ 1911, κόκκινα μὲ χρυσά γράμματα, δι᾽ ὅ-
σους θέλουν νὰ χρυσόδεσσον τὰ φυλ-
λάδια των εἰς τόμον, εὐεις ἥδη
ΕΤΟΙΜΑ καὶ πωλοῦνται εἰς τὸ
Γραφεῖον μας. Στέλλονται δὲ ταχυ-
δρομικῶς πρὸς τοὺς ἐμβάζοντας τὸ
ἀντίτιμον, δραχ. ἡ φρ. 1,75.

EDITIONS MUSICALES "CENTURY,,

Les éditions musicales de notre maison sont connues dans le monde entier pour leur arrangement soigné et leur prix modéré. Les éditions CENTURY sont produites sur papier de luxe, par un procédé spécial de lithographie. Chaque morceau est garanti parfait. Couvertures artistiques en couleurs.

1600 MORCEAUX CÉLÈBRES. LES PLUS GRANDS SUCCÈS DU MONDE.

LE CATALOGUE COMPLET EST ENVOYÉ FRANCO SUR DEMANDE.

Commande d'Essai : Au reçu de francs dix par mandat poste-nous, envoyons recommandé et franco vingt morceaux choisis pour PIANO (Indiquez quel degré: No, 1 très facile, jusqu'à No 8-très difficile).

NEW CENTURY MUSIK Co., 38 Washington St., NEW YORK, U. S. A.

Nous envoyons gratis un joli morceau à celui qui nous fournira les adresses de dix personnes possédant un piano.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστώμενον ὑπὸ τοῦ "Υπουργείου τῆς Παιδείας ὃς τὸ κατ' ἔξοχην παιδικὸν περιοδικὸν σύγχρονα, ἀληθεῖς παρασκόν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κονσταντινουπόλεως ὃς ἀνάγνωσμα διοικον καὶ χρηματατον εἰς τοὺς παιδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐσωτερικοῦ : Ἐξωτερικοῦ :

Ἐπηστα . . . δρ. 8,- Ἐπηστα . . . φρ. 10,-

Ἐξάμηνος . . . 4,50 Ἐξάμηνος . . . 5,50

Τελιμηνος . . . 2,50 Τελιμηνος . . . 3,-

Αἱ συνδρομαι δεχονται τὴν ιην εκαστον μηνός.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ. 1879

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Η. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Περίοδος Β'.—Τόμος 19ος

Ἐν Αθήναις, 31 Δεκεμβρίου 1911

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΟΥ Λ. 20

Διὰ τῶν Πρακτόρων, Εφετε. λ. 10. Εφετε. λ. 15

Φύλλα προηγουμένον ἔτον, Α' καὶ Β' περιόδου
τημῶνται έκαστον λεπ. 25

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Οδός Εὐριπίδου ἀρ. 38, παρὰ τὸ Βαρβάκειον

Ἐτος 34ον.—Ἀριθ. 5

ΠΕΤΡΟΣ ΡΙΟΝΣΑΙ

ΙΜΕΙΡΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ ANDRÉ VALDÉSI

ΚΕΦΑΛΛΙΟΝ Ε'.

ΟΙ ΠΥΡΓΟΔΕΣΠΟΤΑΙ ΕΙΣ ΤΟΝ
ΠΥΡΓΟΝ ΤΩΝ

Ἐγκατάστασις.

Ολίγον κατ' ὅλιγον συνείθιαν τὸν ὁγροτικὸν αὐτὸν βίον.

Οι οιδηρόδρομος εὐεις φθάση, φέρων φορτίον ἀπὸ πολυτελὴ πράγματα, τὰ δοποῖα ἐφαίνοντο ἀκόμη πολυτιμότερα εἰς τὴν παρημελημένην ἐκείνην κατεικίαν, τὴν ὄποιαν θὰ καθίστων ἀνέτον.

Τῷργυτι, δταν το πάτωμα τοῦ ισογείου, τοῦ πρώτου πατώματος καὶ τῆς κλίμα-

τοῦ. Ἐκάλεσαν ἔναν ἐργάτην ἀπὸ τὴν πόλιν, ὁ δὲ Μαρκήσιος, ὁ Πέτρος, καὶ ἡ Καμίλη ἡ μιλλάντο ποίος θὰ τὸν βοηθήσῃ περισσότερον, τρέχοντες ἐδῶ κ' ἔκει, ζωγραφίζοντες τοίχους καὶ κουφώματα, καρφώνοντες, ράπτοντες.

Αἱ θύραι, καὶ οἱ ὁροφαι ἐχρωματίσθησαν ἐκ νέου διὰ γά συμφωνεῦν μὲ τὰ ἐπιπλα ἑκάστους θωματίου, καὶ τῶρα ὁ πύργος ἐφάνταζε πλήρης κομψότητος, καὶ ἀντίθεσιν πρὸς τὴν βαναυσότητα τῆς παραχειμένης ἀγρεπαύλεως.

Η "Οναζίνα, θαρκινέη, διηγεῖτο καθός βράδυ εἰς τὸ χωρίον αὐτὰ τὰ θαυμάτια, προσκαλοῦσα ζωηροτάτην τὴν περιέργειαν.

Ο Μπεού δὲν εἶναι διδόν εὐχαριστημένος

Εἰς τὸ διάστημα τοῦτο, ὁ Μπεού συνεργάνεται μὲ τὸν ἐξάδελφὸν τοῦ πατέρου τοῦ θεοφάνηον πέριξ τῶν πυργούς ποτῶν ἀπέστρεψεν τὰ ένοικα εἰς τοὺς ένοικας τῆς Ροχέττης, παρακαλῶν αὐτοὺς ν' ἀποσύρουν τὰ γεννήματα των, καὶ ὅλοι ἀπορεύονται διὰ τοῦτο, διότι ἐνδιέλασαν τὰς ξωρικούς, τὰ παιδία τῶν πρεσβυτέρων τοῖς πατέρεσσιν ἀνέτρέφοντο διὰ τὰ κατοικίδια τὰ.

Η ζωήραν διὰ τὸ μαρκήσιος, κατεστραμμένος οἰκονομικῶς, ἥλε γὰ τα τοικήσης εἰς τὴν Ροχέττην ζωήραν οἰκονομικῶς· ή δὲ πολυτελεῖς, ή ὅποια τοὺς περιστοιχίεν ἀκόμη, τοῖς ἐδίσεν ἀμύδρων.

Ο Μπεού ἡγωνίζετο γὰ κάμη τοὺς ξωρικούς γὰ συμμερισθεῦν τὸ ἐναντίον

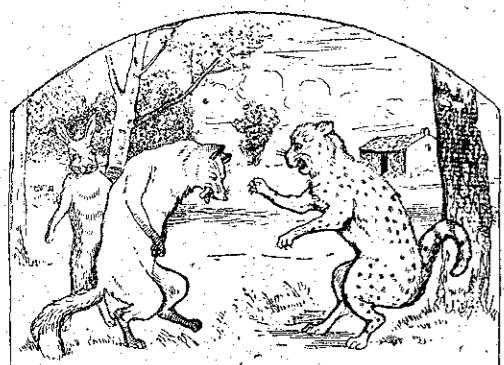
καὶ διὰ τοῦτο τοὺς ἐλύποντο.

«Ο Μπεού εἶχε τραπῆ εἰς φυγήν...»

(Σελ. 43, σ. α')

Ο ΑΛΟΥΠΗΣ ΚΑΙ Ο ΚΟΥΝΕΛΗΣ

ΝΕΑΙ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑΙ

[ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑΚΙ ΔΙΑ ΜΙΚΡΑ
ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΑ ΠΑΙΔΙΑ]

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'. (Συνέχεια)

Ο κύριος Άλούπης ήρχισε πάτε νά θύρωλιά του συνατά, ώστε τὸν ήχουν δύο μίλια μακράν.

Ο κύριος Κουνέλης δύως, διόπιος κένευρε πολὺ καλά

τι θά συνέθανε, δὲν έπαινε νὰ ἔρεθιζε τὸν κύριο - Άλούπη,

φωνάζων :

- Θάρος, Άλούπη, έδω εἰνέγων, κτύπησέ τον πάλι, κτύπα τον ακόμη.

Άλλο, ένδι ο κύριος Κουνέλης έφωνάζεν, ο κύριος Άλούπης, σωριασμένος κατὰ γῆς, ἐκράτει τὸ στομάχι του μὲ τὰ δύο του γέρια καὶ θήρηνος:

- Εγάθηκα, κύριος Κουνέλης μου, έχαθηκα, τρέξε μου γιατρό, έγάθηκα, πάει!

Ο Άγριόγατος έφυγεν ἐπὶ τέλους καὶ τότε ο κύριος Κουνέλης, ἐπλησίασε καὶ ἐφάνηκε, διότι εὔρισκε τὸν κύριο - Άλούπη πληγωμένον.

Ἐξήτασε τὴν πληγὴν ἐπειτα καὶ εἶπε:

- Ο ἔλεινός αὐτός σ' ἐπόνεσε πολὺ

καὶ τὸν κύριον Γουλιέλμον.

Σύμπτωσις ἐκείνην τὴν στιγμὴ ο κύριος Κουνέλης, διότι μάς να εύρισκεται ἐκεῖ κάπου, πολὺ - κοντά, ξαπλωμένος μέσα στὰ χόρτα.

Οταν ἀκούσεις νὰ φωνάζουν τὸν ονομά του τέσσαρα δέρσεν, ἐτέντως τ' αὐτιά του, καὶ ἐνόησε τὶ συνέθανεν.

Ἀμέως τοῦ ἥλθεν ἡ ἴδεα νὰ γελάσῃ μὲ τὸν Άφεντη, τὸν ζέννοιαστο.

Σὲ λίγην ὥρα λοιπόν, ο κύριος Κουνέλης ἐκαρε μὰ βολτίσσα καὶ ἥλθις πεταχτὸς στὸν μεγάλο δρόμο, μὲ τὴν μεγαλήτερη ἀφέλεια.

Ο κυριούλα ἦτον κοντὰ στὴν πόρτα καὶ ο κύριος Κουνέλης τῆς

οὔτε νὰ ἦτον μὰ καλὴ μαχαιριά! Κι' ἔφυγε ξέννοιαστος μόλις δὲ ἀπεμαρχύη, ἐτίνας τὸ πόδι του, δπως η γάτες σταν βρέγχωται, καὶ ἔξκαδισθηκε στὴ γέλια!

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Ο ΚΥΡΙΟΣ ΓΟΥΛΙΕΛΜΟΣ

Πολὺ κοντὰ εἰς τὸ δάσος, σχεδὸν ἐκεῖ ποῦ ἐτελείωναν τὰ δένδρα του, ἔνας ψυλὸς φράγκης ἔκλεινε τὸν μεγάλον κήπου τοῦ Άφεντη.

Τὸ πολὺ μεγάλος δικῆπος — ἔθινεν ἔως τὸν μεγάλον δρόμον — καὶ πολὺ ωραῖος, γεμάτος ἀπὸ καταπράσινα καὶ δροσερὰ χορταρικά, τὸ δοιαία ἔκεντοσαν τὴν δρέπει τοῦ κύριος Κουνέλη.

Ο φράγκης δύως, δπως εἶπαρεν, τὸ πολὺ ψυλὸς καὶ στερεός, ώστε κανεὶς δὲν κατώρθωνε νὰ τρυπώσῃ ἀπὸ πουθενά.

Κάθε πωὶ, τὴν ὥρα που ἔφυγε γιὰ τὴν δουλειάς του, ο Άφεντης ἔφωναζε τὴν μικρούλα του κόσης που ἐπεριποιεῖτο τὸν κήπο, καὶ τῆς ἔλευς νὰ προσέξῃ πολὺ μὴ τυχόν ἀφῆση νὰ μπῇ μέσα στὸν κήπο τὸν κύριο Κουνέλην.

Κάθε πωὶ διατελεῖσθαι τὴν σύστασιν αὐτήν, γωνίες νὰ κουράζεται.

Ἐνα πρωινὸ δμως τὴν εἶχε λημονήση καὶ μόλις τὴν ἐνθυμήθη, δταν εἶχε φάστησεν, στὴ μεγάλη θύρα ἐγύρισεν ἐλίγον τὸ τότε καὶ ἐφώναξε:

— Γιαννούλα, Γιαννούλα. Πρόσεξε καλά σ' δι σού είπα γιὰ τὸν κύριο Κουνέλη. Μὴ τυχόν καὶ τὸν ἀφῆση νὰ μου πάρῃ τὰ ωραῖα μου φρέσκα μπικέλαινα.

— Καλά, πατέρα, ἀπήντησεν η μικρούλα.

Σύμπτωσις ἐκείνην τὴν στιγμὴ ο κύριος Κουνέλης, διότι μάς να εύρισκεται ἐκεῖ κάπου, πολὺ - κοντά, ξαπλωμένος μέσα στὰ χόρτα.

Οταν ἀκούσεις νὰ φωνάζουν τὸν ονομά του τέσσαρα δέρσεν, ἐτέντως τ' αὐτιά του, καὶ ἐνόησε τὶ συνέθανεν.

Ἀμέως τοῦ ἥλθεν ἡ ἴδεα νὰ γελάσῃ μὲ τὸν Άφεντη, τὸν ζέννοιαστο.

Σὲ λίγην ὥρα λοιπόν, ο κύριος Κουνέλης ἐκαρε μὰ βολτίσσα καὶ ἥλθις πεταχτὸς στὸν μεγάλο δρόμο, μὲ τὴν μεγαλήτερη ἀφέλεια.

Ο κυριούλα ἦτον κοντὰ στὴν πόρτα καὶ ο κύριος Κουνέλης τῆς

εἶπε: — Εἰσθε η δεσποινίς Γιαννούλα, δὲν ἀπατῶμε;

— Ο μπαμπᾶς μου μὲ λέσι «Γιαννούλα»μόγον, εἶπε τὸ κοριτσάκι. Καὶ σᾶς πῶς σᾶς λένε;

Ο κύριος Κουνέλης ἔχαρητωσε τὰ μάτια του καὶ εἶπε, τάχα μὲ πολλὴ του μελαγχολία:

— Εγώ χρενική τώρα δὲν ἔχω πειά μπαμπᾶς, δταν ἔζουσε, μ' ἔλεγε Γουλιέλμο!

— Επειτα ἐκπέτταξε στὰ μάτια τὴν μικρούλα καὶ εἶπε:

— Ηδης ἐμεγαλώσατε! Είχα νὰ σᾶς ιδω ἀπὸ μικρή πολύ, μωρουδάκι, καὶ τώρα σᾶς ξαναθέπω μεγάλη, γυναικαστή. Μόλις ἀπάντησα στὸν μπαμπᾶς σ' στὸν δρόμο καὶ μου εἶπε νὰ ἔλθω μου δώσεται λίγα σπαράγγια.

Η μικρούλα ἀφρούσην δρθάνοιχτη τὴν θύρα στὸν κύριο Γουλιέλμο νὰ διαλέξῃ μόνος του τὰ σπαράγγια, που δήθελε.

— Στερ' ἀπὸ λίγο, ο Άφεντης ἔγύρισε καὶ, δταν εἶδεν δτι κάποιος εἶχε τριγυρίσεις εἰς τὸν κήπον του, ἐφώναξε τὴν κόρη του καὶ τὴν ἐφώτησε ποιὸς ήλιθος, τὴν ὥρα που ἔλειπε.

Η μικρούλα ἀπήντησε:

— Καλά, πατέρα, ἀπήντησεν η μικρούλα.

Κύριος Κουνέλης, διότι μάς να εύρισκεται ἐκεῖ κάπου, πολὺ - κοντά, ξαπλωμένος μέσα στὰ χόρτα.

Οταν ἀκούσεις νὰ φωνάζουν τὸν ονομά του τέσσαρα δέρσεν, ἐτέντως τ' αὐτιά του, καὶ ἐνόησε τὶ συνέθανεν.

Ἀμέως τοῦ ἥλθεν ἡ ἴδεα νὰ γελάσῃ μὲ τὸν Άφεντη, τὸν ζέννοιαστο.

Σὲ λίγην ὥρα λοιπόν, ο κύριος Κουνέλης ἐκαρε μὰ βολτίσσα καὶ ἥλθις πεταχτὸς στὸν μεγάλο δρόμο, μὲ τὴν μεγαλήτερη ἀφέλεια.

Ο κυριούλα ἦτον κοντὰ στὴν πόρτα καὶ ο κύριος Κουνέλης τῆς

λαίσ, του φίλος κ' ἔγνωριζε καὶ αὐτήν.

Ο Άφεντης κάτι υπωψιάσθη ἀλλὰ δὲν εἶπε τίποτα.

Τὸ ἄλλο πρώτη, ἐνῶ ἔφυγε κατὰ τὴν συνήθειά του, ο Άφεντης ἔφωναξε τὴν κόρη του νὰ προσέξῃ τὸν κύριο Κουνέλη καὶ νὰ μη διγῆ ξανένα, που δὲ τῆς ἔγνωριζε σπαράγγια.

Ο κύριος Κουνέλης, κρυμμένος πάλιν εἰς τὰ χόρτα, ἀκούσει τὰ λόγια του Άφεντη. Εναρε τὸν γορόν του καὶ ἤλθε τρεχατός ἀπὸ τὸν μεγάλο δρόμο, δπως καὶ γλεές, εἰς τὴν μικρούλα.

— Επειτα τῆς εἶπε:

— Μόλις ὑπέντησα τὸν πατέρον, σας 'σις δέσμοι' μ' ἐμάλισθε γιατὶ τοῦ ἐπῆρα δόλα τὰ τὰ σπαράγγια. Αλλὰ ἐπειδὴ είμαι πολὺ στενὸς φίλος τῆς σίκουγνας, μου εἴδωσε τὴν μικρούλαν.

— Βασική τέλους ἀνεσηκώθη καὶ εἶπεν εἰς τὴν μικρούλαν:

— Τί λογής εἰν' αὐτὸς ο κ. Γουλιέλμος;

— Ενας κυφαχείλης, μπαμπᾶς μου, μέζωντα μάτια, μωρούσα αὐτιά καὶ κοντή σύρα εἰπεν η μικρούλα.

(Επειτα συνέχεια) ΚΙΜΩΝ ΛΑΚΙΔΗΣ

ύστερ' ἀπὸ μὰ ματιὰ στὸν φημαγμένο κήπο, εἶπε:

— Ποιὸς μου ρήμαζε τὰ μπιζέλια;

— Ο κύριος Γουλιέλμος, μπαμπᾶ.

Στενογραφημένος ο Άφεντης ἔκλισε καὶ άσκηση διληγηνώ ωραν.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟΙ ΜΥΘΟΙ

ΠΑΠΑΓΓΑΛΟΣ ΚΑΙ ΓΥΤΑ

Παπαγάλο ἀγόρασ' ἔνας νοικούρης Κι' ἤμερος ἐκεῖνος στὴν ἐστιά πετά Κι' ἀρχισε νὰ κράη καὶ νὰ λέη τὸ τόσα Νόστιμά του λόγια καὶ τὰ χορατά. Τότε ἡ γάτα πρώτη σὰν τὸν εἰδέχεται Καὶ τοῦ λέει: — Ποιὸς είσαι καὶ ἀπὸ πού

[[έδω;]] — Μ' ἔφερε, κυρά μου, τώρα σ' θοικο-[[κύρης]]

Νόστιμα λογάκια νὰ τοῦ κελαίδω. — Τὰ λογαριασμό σου ντρέπουμαι, καυ-[[μένε.]]

Πρίν στὸ σπίτι ἀκόμη καλογυριστεῖς "Άρχισε τὰ λόγια, τὶς φωνές... μὰ δίχως "Άλλο, νὰ τὸ ξέρης, δῶθε θὰ διωχτῆς Λίγο ἔγω μὲν φωνάζω, μάθε το, δὲν κ' μ'

[[έχει]] Χρόνια, μὲ τὴ σκούπα νὰ μὲ διωξῃ τρέ-[[χει!]]

— Τράβηξε καὶ τώρα λίγο παραπέρα Καὶ τὶς κουταμάρες πάψε, συμπιθέρα,

Πάψε, ο ἀφ

